

18/8

31 21/8

Elegant och obetydligt

Alfred Duff Cooper (numera lord Norwich) är känd för tre ting: sitt giftermål med hertigdottern och skådespelerskan Diana Manners, sitt tillbakaträdande från Chamberlains regering vid ~~deku-~~ ^{okupationen av Österrike} 1938 och sin biografi över Talleyrand. Denna bok är underhållande från vilket mera är Talleyrands än Duff Coopers förtjänst; på svaga grunder har den också sagts vara betydande. Cooper har skrivit en roman som nu översatts till svenska under titeln *Operation "Brustet hjärta"* (Norstedts, 9:75). Den handlar om en engelsk officer som livet igenom längtar att få komma med i krig. Första världskriget slutar innan han blivit färdig med sin utbildning; under andra världskriget är han för gammal för sin grad och får ägna sig åt rekryter hemma till dess han hastigt dör av lunginflammation. Ett slags kompensationskommer efter döden, då hans lik av Secret service förpassas till ett främmande land med en falsk militärrapport som avser att vilseleda fienden om vissa engelska planer och ett brev skrivet av den dödes olyckligt älskade för att göra likets utstyrsel autentisk. Denna aktion efter döden är operation "Brustet hjärta".

Handlingen är konstig som man ser, romantisk och sentimental i svåraste laget. Hjälden är hygglig men framför allt dum — man frågar sig ofta om författaren märkt hur dum. Bipersonerna är konventionellt skisserade, de liknar teckningar i en bättre engelsk veckotidning. En elegant och behaglig stil, briljant förmedlad av översättarinnan Jane Lundblad, hjälper upp en hel del, men totalintrycket är minst sagt trist.

HERBERT TINGSTEN

Misslyckad undanflykt

I söndags kritiserades Morgon-Tidningen för att den publicerade Artur Lundkvists kommunistvänliga artiklar utan att ta avstånd från dem; tvärtom har tidningen sökt att genom rubriker och ledarinlägg ge intrycket att hr Lundkvists artiklar skulle vara kritiska mot Sovjet — man har tydligen skämts för dem. Morgon-Tidningens svar bestod helt enkelt i meddelandet att artiklarna i fråga skulle utges i bokform av Bonniers bokförlag; detta svar borde, ansåg man tydligen, tysta Dagens Nyheter, vars aktiemajoritet äges av familjen Bonnier. Sedermera har Bonniers förlag bekräftat att man skall utge artiklarna, i enlighet med den traditionella principen att "förlaget icke är någon censurinstitution och att de författare som vi åtagit oss att representera skall själva stå för sina meningar". Samtidigt betecknar förlaget dessa artiklar — på grund av det kritiklösa återgivandet av ryska intryck — som "förstucken kommunistpropaganda", och man

betonar att den uppfattning förlagets chefer har "kommer klart att framgå av texten på bokens baksida".

Det kan diskuteras om det är rimligt att vare sig Bonniers förlag eller Morgon-Tidningen publicerar "förstucken kommunistpropaganda", i strid med den egna uppfattningen. Att ett bokförlag i långt mindre grad än en tidning tar ansvaret för de böcker respektive artiklar som utges borde emellertid för var och en stå klart. Vår kritik har emellertid ej gällt denna sak; vad vi kritiserat är att Morgon-Tidningen publicerar artiklarna utan kritik, ja, under försök att vilseleda sina läsare om deras innehåll. Bonniers förlags ledning kommer tydligen att handla på rakt motsatt sätt, enligt vad dess inlägg i Morgon-Tidningen visar. Vad angår innehållet i hr Lundkvists reseskildring — som skall publiceras på två håll, ehuru tydligen ovälkommen på båda — får Dagens Nyheter tillfälle att säga ifrån då serien inom kort kommer i bokform.

Winn-
den-
Kisten